

พูดว่า “บาบาของฉัน!” จากหัวใจของลูก และเป็นนายของสมบัติที่ไม่สูญสลายทั้งหมด แล้วกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

วันนี้ บัพดาตา ผู้ประทานโชค กำลังมองเห็นเส้นโชคตรงกลางหน้าผากของลูกทุกคน เส้นของดวงดาวที่สูงส่งที่เปล่งประกายนั้นปรากฏให้เห็นบนหน้าผากของลูกทุกคน บาบากำลังมองเห็นเส้นของความรักและพลังในดวงตาของแต่ละคน บาบากำลังมองเห็นเส้นของคำพูดที่สูงส่งและอ่อนหวานบนริมฝีปากของลูก เส้นของรอยยิ้มอันแสนหวานกำลังเปล่งประกายบนริมฝีปากของลูก บาบากำลังมองเห็นเส้นของการหลอมรวมในความรักของผู้ปลอบประโลมใจในหัวใจของลูก บาบากำลังมองเห็นเส้นของการเติมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดบนมือของลูก บาบากำลังมองเห็นเส้นของการหารายได้หลายล้านในทุกอย่างก้าวของลูก ไม่มีใครอีกแล้วตลอดทั้งวงจรที่มีโชคที่สูงส่งเช่นนี้เท่ากับลูกๆ ที่บรรลุถึงยุคบรรจบกันนี้ ลูกกำลังมีประสบการณ์ว่าโชคของลูกเป็นเช่นนี้หรือไม่? ลูกมีประสบการณ์กับความซาบซึ้งทางจิตของโชคที่สูงส่งเช่นนี้หรือไม่? ในหัวใจของลูก เพลงที่เล่นโดยอัตโนมัติคือ: “ว่า โชคของฉัน!” โชคของยุคบรรจบกันนี้กลายเป็นโชคที่ไม่สูญสลาย เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะลูกได้รับโชคที่ไม่สูญสลายจากพ่อผู้ไม่สูญสลาย อย่างไรก็ตาม ลูกได้มาซึ่งสิ่งนี้ในยุคบรรจบกันนี้เท่านั้น มีเพียงยุคบรรจบกันนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้สัมผัสกับการบรรลุผลพิเศษของยุคบรรจบกันนี้ ดังนั้นประสบการณ์ของโชคที่สูงส่งเช่นนี้ปรากฏออกมาอยู่เสมอหรือไม่? หรือบางครั้งมันหลอมรวมและบางครั้งก็ปรากฏออกมา? ลูกได้พยายามทำอะไรบ้างเพื่อสิ่งนี้? การพยายามสำหรับโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้เป็นเรื่องที่ยากดายมาก ลูกเพียงแค่ตระหนักรู้ ยอมรับ และทำให้บาบาเป็นของลูกโดยพูดว่า “บาบาของฉัน!” ลูกตระหนักรู้ในหัวใจของลูกว่า “ฉันเป็นของบาบาและบาบาเป็นของฉัน” การยอมรับบาบาเป็น “ของฉัน” หมายความว่าเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด และลูกมีสิทธิ์มากมายเช่นนั้น ลองคิดดู เมื่อใครบางคนถามลูกว่าลูกได้รับอะไร ลูกจะตอบว่าอย่างไร? “ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ไม่มีสมบัติอันล้ำค่าใดของพระเจ้าที่ไม่ได้รับ” ลูกเคยมีประสบการณ์กับตนเองว่าเป็นตัวของการบรรลุผลเช่นนั้นหรือไม่ หรือลูกยังคงอยู่ในกระบวนการของการมีประสบการณ์กับสิ่งนั้น? อนาคตเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป แต่เพียงในยุคบรรจบกันนี้เท่านั้นที่ลูกจะสัมผัสได้ถึงการเป็นตัวของการบรรลุผล หากลูกไม่สัมผัสกับสิ่งนี้ในยุคบรรจบกันนี้ ลูกก็จะไม่สามารถสัมผัสสิ่งนี้ได้ในอนาคตเช่นกัน เพราะเหตุใด? อนาคตคือรางวัล แต่รางวัลนั้นถูกสร้างขึ้นจากการกระทำอันสูงส่งของความพยายามที่ลูกทำในตอนนั้น ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นตัวของการประสบความสำเร็จในเวลาสุดท้าย ประสบการณ์นี้มาจากช่วงเวลาที่ยาวนานในยุคบรรจบกันนี้ ประสบการณ์พิเศษของการได้รับการหลุดพ้นในชีวิตคือช่วงเวลาปัจจุบัน ตอนนี้ลูกได้รับประสบการณ์ของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล แล้วลูกทุกคนเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลหรือไม่ หรือลูกมีความกังวลใดๆหรือไม่? ผู้ที่กลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ยกมือขึ้น ลูกกลายเป็นเช่นนั้นแล้วหรือลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น? ลูกมีความกังวลอะไรไหม? ในเมื่อลูกเป็นลูกของผู้ประทาน แล้วมีอะไรที่จะต้องกังวลอีกหรือ? ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นแล้วใช่ไหม? ทันทีที่ลูกยอมรับ “บาบาของฉัน!” ตะกร้าของภาระมากมายก็ถูกยกออกไป ลูกมีภาระใดๆหรือไม่? ลูกกำลังมองเห็นเกมของวัตถุและเกมของมายา อย่างไรก็ตาม ลูกมองเห็นเกมเหล่านั้นอย่างเป็นทางการที่ไร้กังวลและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ผู้คนในโลกต่างหวาดกลัวและสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้น ลูกมีความกลัวนั้นหรือไม่? ลูกกลัวหรือไม่? ลูกมีศรัทธา (nischay) และมันถูกกำหนด (nischit) ไว้แล้วว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะเหตุใด? ลูกเฝ้าดูทุกฉากอย่างเป็นตริกาลดาชิ (ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ลูกรู้ดีว่าวันนี้เกิดอะไรขึ้นและพรุ่งนี้จะเกิดอะไรขึ้น ลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมใช่ไหม? เบื้องหน้าลูกทุกคนมันชัดเจนมากว่าอะไรจะเกิดขึ้นหลังจากยุคบรรจบกันใช่ไหม? ยุคใหม่ต้องมาถึง ผู้คนในโลกถามลูกว่า “มันจะมาไหม?” พวกเขาถามคำถามนี้และลูกตอบว่าอย่างไร? “มันใกล้จะมาถึงแล้ว” ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่ควรตั้งคำถามว่าอะไรจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่ายุคทองอันงดงามนั้นต้องมาถึง หลังจากกลางคืน ตอนนี้เป็นอรุณของยุคบรรจบกัน มันคือเวลาอมฤต และหลังจากเวลาอมฤต กลางวันก็ต้องมาถึง ผู้ที่มีศรัทธาเช่นนี้จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากความกังวล พวกเขาจะไม่มี ความกังวลใดๆ พวกเขาจะอยู่อย่างไร้กังวล ลูกได้รับความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งสร้างนี้จากผู้สร้างโลก

บัพดาตาเห็นว่าลูกๆ ที่มีความรักและให้ความร่วมมือหรือที่มีการติดต่อกัน ต่างก็ผูกพันด้วยความรัก และได้มาถึงบ้านของตนเองแล้ว บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกๆ ที่มีความรัก ลูกๆ ที่ให้ความร่วมมือ และลูกๆ ที่มีการติดต่อกัน ที่ได้มาถึงบ้านของลูกเพื่อที่จะประกาศสิทธิของตนเอง ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! บัพดาตามีความรักต่อลูกๆ มากกว่าหรือลูกๆ มีความรักต่อบัพดาตามากกว่า? ความรักของใครมากกว่ากัน? เป็นความรักของลูกหรือของพ่อ? พ่อพูดว่า ความ

รักของลูกๆมากกว่า ดุสิ เพราะลูกๆมีความรัก ลูกจึงมาที่นี่จากสถานที่ที่ห่างไกลเช่นนี้ ลูกๆมาจากกี่ประเทศ? (50 ประเทศ) ลูกมาจาก 50 ประเทศ แต่ใครมาจากที่ไกลที่สุด? ลูกๆจากอเมริกามาจากที่ไกลไหม? ลูกมาจากที่ไกลเช่นกัน แต่บัพดาตามาจากพารามดำ อเมริกาอยู่ตรงไหนเมื่อเทียบกับที่นี่? อเมริกาอยู่ไกลหรือพารามดำอยู่ไกล? บัพดาดาเป็นผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลที่สุด ลูกๆทั้งหลายจดจำพ่อและท่านก็ปรากฏอยู่ตรงหน้าลูก เวลานี้พ่อต้องการอะไรจากลูกๆ? ลูกถามว่าพ่อต้องการอะไรจากลูก? บัพดาดาต้องการให้ลูกที่สุดแสนหวานแต่ละคนกลายเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกทุกคนเป็นราชาหรือไม่? ลูกมีอำนาจในการปกครองเหนือตนเองหรือไม่? ลูกที่คิดว่าตนเองกลายเป็นราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ยกมือขึ้น! (หลายคนยกมือขึ้น) ดีมาก บัพดาดาารู้สึกรักลูกๆเมื่อท่านเห็นลูก เพราะลูกทำงานหนักมากเป็นเวลา 63 ชาติเกิดเพื่อไปให้ไกลจากความทุกข์และความไม่สงบ ดังนั้นเวลานี้พ่อจึงต้องการให้ลูกแต่ละคนกลายเป็นผู้ที่มีความอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง เป็นนายของจิตใจ สติปัญญา และชั้นสการ์ของลูก เป็นราชา ลูกต้องสามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจ สติปัญญา และชั้นสการ์ของลูกได้เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการ และอย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการ ให้ประสบการณ์ของชีวิตที่ปราศจากความตึงเครียดปรากฏออกมาอยู่เสมอ บัพดาดาเห็นว่าบางครั้งสิ่งนี้ก็กลับมามีผลรวม ลูกคิดว่า "ฉันต้องไม่ทำสิ่งนี้ สิ่งนี้ลูกต้อง สิ่งนั้นไม่ลูกต้อง" อยากรู้ก็ตาม ลูกเพียงแค่มองถึงมัน แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติ การคิดถึงมันหมายความว่ามันยังคงหลอมรวมอยู่ ในขณะที่การนำไปปฏิบัติหมายความว่ามันยังคงปรากฏออกมา ลูกไม่ได้รอเวลาใช้ไหม? บางครั้งลูกก็รอเวลา เมื่อลูกได้มีการสนทนาจากใจถึงใจ ลูกบางคนบอกว่าทุกสิ่งจะดีเองเมื่อถึงเวลา อยากรู้ก็ตาม เวลาคือสิ่งสร้างของลูก ลูกเป็นผู้สร้างที่เป็นนายใช้ไหม? ดังนั้นผู้สร้างที่เป็นนายจึงไม่สามารถดำเนินไปบนพื้นฐานของสิ่งสร้างได้ ผู้สร้างที่เป็นนายจะต้องทำให้ความสมบูรณ์ของเวลานั้นใกล้เข้ามา

ลูกสามารถกลายเป็นนายของจิตใจของลูกในหนึ่งวินาทีและสิ่งจิตใจของลูกได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกสามารถจดจ่อจิตใจของลูกได้หรือไม่? ลูกสามารถใส่จุดฟูลสตอปได้หรือไม่? หรือว่าลูกพยายามจะใส่จุดฟูลสตอปแต่กลับกลายเป็นเครื่องหมายคำถามแทน? "อะไร? ทำไม? อย่างไร? นี่คืออะไร? นั่นคืออะไร?" ไม่ควรมีแม้กระทั่งเครื่องหมายอัศเจรีย์ด้วยซ้ำ มันควรเป็นจุดฟูลสตอป กลายเป็นจุดในหนึ่งวินาที ไม่มีการทำงานหนักอื่นใด เพียงแค่นำคำว่า "จุด" คำเดียวไปใช้ในทางปฏิบัติ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นตัวของจุด ใส่จุด (ฟูลสตอป) ให้กับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด และไตร่ตรองจุดของคำพูดในเวอร์ชันที่สูงส่งที่ลูกได้ยิน ไม่มีความยากลำบากใดๆ จดจำจุด ใส่จุด และกลายเป็นจุด ไม่ว่าลูกจะยุ่งแค่ไหนตลอดทั้งวัน พยายามฝึกฝนสิ่งนี้เป็นครั้งคราว: ลูกสามารถกลายเป็นจุดในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ลูกสามารถใส่จุดในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? เมื่อลูกฝึกฝนสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเท่านั้น ลูกก็จะสามารถได้รับคะแนนเต็มคะแนนเต็มในช่วงเวลาสุดท้ายที่กำลังจะมาถึงและสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม นี่คือการศึกษาของพระเจ้า นี่คือการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า

ใครก็ตามที่มา และแม้กระทั่งผู้ที่มาเป็นครั้งแรก ผู้ที่มาเฉลิมฉลองการพบปะเป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! มีหลายคนที่มา ยินดีต้อนรับ เช่นที่ลูกมาเป็นครั้งแรก ลูกก็ต้องประกาศสิทธิ์เป็นอันดับแรกด้วยเช่นกัน ลูกยังมีโอกาส ลูกอาจคิดว่าลูกเพิ่งมาเป็นครั้งแรก และยังมีอีกหลายคนอยู่ข้างหน้าลูก แต่ละครนี้ก็ยังรักษาโอกาสไว้ซึ่งผู้ที่มาที่หลังสามารถไปเร็วได้และผู้ที่เป็นเร็วก็สามารถมาเป็นอันดับแรกได้ ลูกมีโอกา และบัพดาดาเรียกผู้ที่ใช้โอกาสนี้ว่าผู้มีโอกาส ดังนั้นจงเป็นผู้มีโอกาส ลูกอยากเป็นผู้มีโอกาสไหม? ลูกต้องการเป็นไหม? ผู้ที่คิดว่าลูกจะเป็นผู้มีโอกาส ยกมือขึ้น ลูกจะเป็นผู้ที่มีโอกาสหรือไม่? วา! ขอแสดงความยินดี บัพดาดาเห็นว่าทุกคนที่มาที่นี่กำลังยกมือขึ้น ส่วนใหญ่กำลังยกมือขึ้น ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี บัพดาดาจดจำลูกๆที่น่ารักและแสนหวานทุกคนที่มาที่นี่เป็นพิเศษ ทำไมบาบาจึงจดจำลูก? (วันนี้มีแขก VIP จากดินแดนนี้และจากต่างประเทศมานั่งในชุมนุมเป็นจำนวนมาก) ทำไมลูกถึงได้รับการเชื้อเชิญ? ลูกรู้ไหม? ดุสิ มีมากมายหลายคนที่ได้รับการเชื้อเชิญ แต่ลูกที่จะมาก็ได้มาถึงที่นี่แล้ว ทำไมบัพดาดาถึงจดจำลูก? เป็นเพราะบัพดาดาเห็นว่าลูกทุกคนที่มาล้วนเป็นดวงวิญญาณที่มีคุณภาพที่จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย (สะหัจโยคี) จากการมีความรักและความร่วมมือ (สหายโยคี) หากลูกยังคงมีความกล้าหาญ ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย และสามารถกลายเป็นผู้นำศาสน์และให้ศาสน์ของโยคีที่ง่ายตายแก่ผู้อื่นได้ การให้ศาสน์หมายถึงการเป็นผู้นำศาสน์ของพระเจ้า หมายถึงการปลดปล่อยดวงวิญญาณจากความทุกข์และความไม่สงบ อยากรู้ก็ตาม พวกเขาคือพี่น้องชายหญิงของลูกใช้ไหม? ดังนั้นการให้ศาสน์ของพระเจ้าแก่พี่น้องชายหญิงของลูกจึงหมายถึงการปลดปล่อยพวกเขา ลูกได้รับพรมากมายจากสิ่งนี้ ลูกได้รับพรมากมายจากการปลดปล่อยดวงวิญญาณใดๆจากความทุกข์และความไม่สงบ และเมื่อได้รับพร ลูกจะรู้สึกถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสสลายในมากมาย เพราะเหตุใด? เพราะลูกได้แบ่งปันความสุข และด้วยการแบ่งปันความสุข ความสุขของลูกก็เพิ่มขึ้น

ลูกทุกคนมีความสุขหรือไม่? บัพดาตากำลังถามลูกทุกคนโดยเฉพาะ - ไม่ใช่ในฐานะแขก แต่ในฐานะผู้ที่มีสิทธิ์ - ว่าลูกทุกคนมีความสุขหรือไม่ อย่าคิดว่าตนเองเป็นแขก ลูกเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ ดังนั้น ลูกทุกคนมีความสุขหรือไม่? ใช่ บาบากำลังถามลูกทุกคนที่มาที่นี่ (ผู้ที่มาร่วมทริทแซกนานาชาติ) ลูกถูกเรียกว่าแขก แต่ลูกไม่ใช่แขก ลูกเป็นผู้ที่จะกลับมายิ่งใหญ่และทำให้ผู้อื่นยิ่งใหญ่ด้วย ดังนั้น ถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขไหม? หากลูกมีความสุข ก็ให้โบกมือของลูก ตอนนี้ลูกมีความสุข แล้วลูกจะทำอะไรเมื่อกลับไป? ลูกจะแบ่งปันความสุขนั้นใช่หรือไม่? แบ่งปันความสุขมากมายกับทุกคน ยิ่งลูกแบ่งปันมากเท่าไร ความสุขก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น โอเค อัจชะ ลูกจะปรบมือให้มากเท่าที่ต้องการก็ได้ (ทุกคนปรบมือเป็นอย่างมาก) เช่นเดียวกับที่ลูกปรบมือในตอนนี้ ขอให้มีการปรบมือแห่งความสุขเช่นนี้อยู่เสมอโดยอัตโนมัติเช่นกัน อัจชะ

บัพดาดาจะพูดกับครูอยู่เสมอว่า ครูคือผู้ที่มีคุณลักษณะที่ทำให้มองเห็นอนาคตได้ ลูกเป็นครูเช่นนั้นใช่ไหม? เมื่อผู้คนเห็นลูก ให้พวกเขาารู้สึกถึงความสุขแห่งสวรรค์ ให้พวกเขาได้สัมผัสความสงบ ลูกควรได้รับการมองเห็นว่าเป็นเทวดานางฟ้าเมื่อลูกเดินและเคลื่อนไหว ลูกเป็นครูเช่นนั้นใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่บ้านหรือเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ ลูกทุกคนเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาและจะกลับมาตัดเทียบกับบัพดาดา

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีโชคอยู่เสมอ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาในรูปที่มีตัวตน หรืออยู่ไกลหัวใจแม้ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกลก็ตาม ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่กลายเป็นเครื่องมือและดำเนินงานของการสร้างใหม่ให้ประสบความสำเร็จอยู่เสมอ ถึงลูกที่กล้าหาญซึ่งก้าวเดินด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นที่จะกลับมาตัดเทียบกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่มั่งคั่งหลายล้านเท่าในโลกซึ่งสะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว ถึงดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาดา

ถึงซิสเตอร์ดับเบิลพอรเนอร์ผู้เป็นเครื่องมืออาวุโส: ลูกกำลังให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่ดี โดยผ่านสิ่งนี้ที่เสี่ยงจะแพร่กระจายออกไป โดยการบอกเล่าประสบการณ์ของลูก ประสบการณ์ของผู้อื่นก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นบัพดาดาจึงพอใจผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ในต่างประเทศอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นอย่างมาก ลูกได้ออกจากดินแดนนี้ แต่ลูกกำลังทำงานรับใช้ผู้คนในต่างแดนราวกับว่าลูกมาจากดินแดนนั้น ลูกทำให้พวกเขารู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ที่ลูกทุกคนมาจากทุกหนแห่ง ไม่ใช่แค่จากสถานที่เดียว ลูกไม่ได้มาจากแค่ลอนดอนหรืออเมริกา ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีความรับผิดชอบต่อโลกใช่ไหม? ดังนั้น บัพดาดาจึงขอแสดงความยินดีกับลูก ลูกกำลังทำได้ดีมาก เมื่อลูกก้าวหน้า ลูกจะโอบรับต่อไปได้ดีมากและทำให้ผู้อื่นโอบรับด้วยเช่นกัน อัจชะ

ลูกทุกคนเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุข งานของหงส์คืออะไร? หงส์มีพลังในการแยกแยะมาก ดังนั้นลูกก็เป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์และมีความสุขเช่นกันที่จับสิ่งที่ไม่ดีไว้ประโยชน์ทั้งหมด และโดยการกลับมาที่มีพลัง ลูกก็จะทำให้ผู้อื่นมีพลังด้วย ลูกทุกคนมีความสุขเสมอหรือไม่? มีความสุขเสมอตลอดเวลาไหม? ตอนนี้ อย่าปล่อยให้ความทุกข์เข้ามา ลูกได้หย่าขาดจากความทุกข์แล้ว เมื่อนั้นลูกก็จะสามารถเยียวยารักษาความทุกข์ของผู้อื่นได้ ดังนั้น ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขและให้ความสุขกับผู้อื่น ลูกจะทำงานนี้ใช่ไหม? เก็บความสุขที่ลูกได้รับจากที่นี่ไว้อย่างปลอดภัยภายในตัวลูก เมื่อใดก็ตามที่เกิดบางสิ่งขึ้น เพียงแค่พูดว่า "บาบา บาบาที่แสนหวาน โปรดรับความทุกข์นี้ไป" อย่ายึดมั่นไว้กับลูก ลูกจะเก็บสิ่งเลวร้ายไว้กับลูกหรือไม่? ความทุกข์เป็นสิ่งที่ไม่ดีใช่หรือไม่? ดังนั้น จงขจัดความทุกข์นั้นออกไปและอยู่อย่างมีความสุข ดังนั้นนี่คือกลุ่มที่มีความสุข กลุ่มที่ให้ความสุข จงให้ความสุขต่อไปในขณะที่เดินและเคลื่อนไหว ลูกจะได้รับพรมากมาย ดังนั้นกลุ่มนี้จึงมีค่าควรแก่การได้รับพร (ถึงแขกคนหนึ่งซึ่งมีน้ำตา) ลูกมีความสุขใช่ไหม? ตอนนี้ยิ้มเข้าไว้ เพียงแค่มยิ้มต่อไป ร่ายรำอย่างมีความสุข

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรและสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบรับด้วยการมีความสมดุลระหว่างการจดจ่าระลึกถึงและงานรับใช้ เมื่อลูกมีความสมดุลระหว่างการจดจ่าระลึกถึงและการทำงานรับใช้ ลูกจะสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบรับในทุกย่างก้าว เมื่อลูกทำงานรับใช้ในทุกความคิด ลูกจะเป็นอิสระจากสิ่งที่ไม่ดีประโยชน์ทั้งหมด ให้งานรับใช้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตลูก (อวยวะ) เช่นเดียวกับที่ทุกส่วนของร่างกายของลูกมีความจำเป็นในทำนองเดียวกัน งานรับใช้ก็เป็นส่วนพิเศษของชีวิตบราห์มิน การมีโอกาสมากมายในการทำงานรับใช้ การมีสถานที่และมิตรร่วมทางก็เป็นสัญญาณที่บ่งบอกถึงโชคของลูกเช่นกัน เพียงผู้เดียวโอกาสทองใน

การทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรได้
คติพจน์: รูปของการหล่อเลี้ยงของความรักของพระเจ้าคือชีวิตโยคีที่ง่ายตาย

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมบุคลิกภาพของความสูงส่งและความบริสุทธิ์ทางจิตวิญญาณ

ความบริสุทธิ์เป็นเครื่องประดับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกบราห์มิน ความบริสุทธิ์โดยสมบูรณ์เป็นคุณสมบัติ, ความสูงส่ง, และบุคลิกภาพ ที่ยิ่งใหญ่มากที่สุดในชีวิตของคุณ ซึมซับสิ่งนี้ไว้และความพร้อมอยู่เสมอ และวัตถุประสงค์ต่างๆจะเริ่มทำงานของพวกเขา ผู้ที่มีบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ จึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งเพียงพร้อมและสมบูรณ์พร้อม และได้รับการเรียกว่าเป็นเทพเจ้าแห่งมารยาท